

Cenușăreasa

A fost odată un om bogat, care s-a căsătorit pentru a doua oară cu o femeie trufașă și rea. Ea avea două fete ce-i semănau leit. Bărbatul, la rândul său, din prima căsătorie avea o fată de o rară blândețe și bunătate. Mama fetei își pierdu viața, răpusă de boală. Fata simțea mult lipsa mamei sale. Maștera o punea la toate muncile grele din gospodărie.

Sărmana fată dormea pe un vraf de paie, în timp ce surorile sale vitrege aveau paturi moi. Ea îndura totul în tăcere și nu îndrăznea să se plângă tatălui său. Când își termina toate treburile, se cuibărea pe cenușa de lângă șemineu. Din această cauză toți o numeau Cenușăreasa.

Într-o zi, Prințul anunță un mare bal la palat și invită toate domnișoarele din regat, printre care și surorile vitrege ale Cenușăresei. Ele începură imediat pregătirile pentru marea petrecere. Însă, pentru Cenușăreasa nu se adăugase decât mai multă muncă, deoarece ea era cea, care trebuia să pregătească hainele surorilor sale.